

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/39/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200934
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5011200934.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., 2/ R. N., nar. XX.XX.XXXX., bytom J., 3/ K& B AUTOUMYVÁREŇ, s.r.o., so sídlom Jesenského 2937/6A, 022 01 Čadca, IČO: 45 679 533, práv. zast. JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 71, 010 01 Žilina, proti odporcovi: Mesto Čadca, námestie Slobody 30, 022 01 Čadca, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom, o odvolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2011-61 z 15.2.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/69/2011-61 z 15.februára 2012 o d m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením krajského súdu bolo zastavené konanie o návrhu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom podľa § 250v OSP. Krajský súd dospel k záveru, že konanie je nutné zastaviť, pretože odpadli dôvody na ďalšie konanie. V danom prípade mal súd za preukázané, že došlo k odstráneniu dopravného značenia a teda zásah naďalej netrvá a podľa názoru súdu nevyplýva ani obava, že by sa zopakoval (pod opakovaním je treba rozumieť znovuosadenie značky na tom istom mieste) a teda v danej veci odpadli dôvody konania. V dobe podania žaloby dopravná značka bola osadená, avšak keďže ku dňu vydania rozhodnutia súdu už značka nestojí, nemôže súd ani rozhodovať, či zásah bol v dobe postavenia značky zákonný, pretože rozhodnutie súdu by malo charakter určovacej žaloby na existenciu nezákonného stavu (resp. zákonného), ktorý už netrvá. Súd poukázal na znenie § 250v ods. 6 OSP, podľa ktorého súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie. Keďže v danom prípade nedošlo k zastaveniu konania v dôsledku procesného úkonu odporcu, krajský súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 OSP).

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že možno konštatovať, že napadnuté uznesenie je vecne nesprávne. V danej veci neboli splnené podmienky na zastavenie konania mimo dispozičnej sféry žalobcu (formou späťvzatia žaloby), išlo o svojvoľný postup súdu. Taktiež postup súdu pri rozhodovaní o trovách bol zjavne nesprávny, nakoľko žaloba bola podaná plne dôvodne (v čase podania žaloby nezákonný zásah trval), z uvedeného dôvodu rozhodne prislúcha

navrhovateľovi náhrada trov konania, ktorú si v žalobe riadne uplatnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, s poukazom na ustanovenie § 250v ods. 7 OSP, ktoré ustanovuje, že v konaní podľa § 250v nie je prípustné odvolanie proti rozhodnutiu súdu, odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP.

Odmietnutie odvolania sa vzťahuje na celú výrokovú časť uznesenia prvostupňového súdu, t.j. rovnako na časť, ktorou bolo konanie zastavené ako aj na časť týkajúcu sa trov konania. Len pre úplnosť súd poznamenáva, že navrhovateľ podľa § 250v ods. 5 OSP by mal právo na náhradu trov konania len v prípade vyhovenia návrhu, čo uviedol aj krajský súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.